



בית משפט השלום ברמלה

23 אפריל 2012

ת"פ 47874-06-11 מדינת ישראל נ'
פוגל-רון

47891-06-11

1

בפני כב' השופט הישום אבו שחאדה
המאשימה מדינת ישראל

נגד

הנאשמים אביחי משה פוגל-רון

2

3

4

נוכחים:

5

בא כוח נאשמים עו"ד גיורא זילברשטיין

6

מאשימה 1 מדינת ישראל – באמצעות עו"ד אלמוג בן חמו

7

נאשם 1 אביחי משה פוגל-רון – נוכח

8

פרוטוקול

9

10

11

גזר דין

12

13

כתב האישום המתוקן

14

1. ביום 27.10.11 הנאשם הודה בכתב אישום מתוקן הכולל שני אישומים. הצדדים הסכימו

ביניהם, שבשלב זה, הנאשם לא יורשע ויישלח לקבלת תסקיר של שירות המבחן שיבחן באם

יש מקום להרשיעו, או לא. בכל מקרה, המאשימה הצהירה כי עמדתה היא להרשעה.

18

2. לפי האישום הראשון, ביום 26.6.2011 בשעות הבוקר, במהלך פעילות שגרתית של שוטרים

מתחנת מודיעין בכביש 431 בצומת הכניסה לעיר מודיעין, הם הבחינו ברכב שבו נהג הנאשם

ולידו ישב אדם שהינו תושב שטחים ושוהה בישראל שלא כדין, ללא היתר עבודה או שהייה.

הנאשם הסיע את אותו תושב שטחים שלא כדין מאזור ירושלים לכיוון העיר מודיעין. בגין

אירוע זה מיוחסת לנאשם עבירה של הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה

לישראל תשי"ב – 1952.

25



בית משפט השלום ברמלה

23 אפריל 2012

ת"פ 47874-06-11 מדינת ישראל נ'
פוגל-רון

3. לפי האישום השני, כשבועיים וחצי עובר לאישום הראשון, במועד שאינו ידוע למאשימה
העסיק הנאשם את תושב השטחים האמור באישום הראשון שלא כדין בעבודות בניין וזאת
כשאין לאותו תושב שטחים אישור עבודה בישראל. בגין האירוע נשוא האישום השני
מיוחסת לנאשם עבירה של העסקה שלא כדין לפי סעיף 12א(ב) **לחוק הכניסה לישראל**
תשי"ב – 1952.

תסקיר שרות המבחן

4. תסקיר שרות המבחן מתאר את הנאשם כאדם בעל ערכים חיוביים בבסיסו המנהל אורח
חיים נורמטיבי שבא לידי ביטוי בשרות צבאי מלא ורצף תעסוקתי מאז שחרורו מצה"ל.
הנאשם נשוי ואב לשלושה ילדים ולומד כיום לקראת קבלת תואר ראשון במנהל עסקים
במכללת רופין. כמו כן, סיים קורס חובשים במסגרת מגן דוד אדום, וכן גם קורסים נוספים
כגון השטת יאכטות, צלילה, שיווק וקידום מכירות. לפני כארבע שנים הנאשם החל לעבוד
בתחום הקבלנות. לפני כשנה וחצי הנאשם עבר תאונת דרכים כרוכה אופנוע ואשר בעטייה
הינו סובל מפגיעה בשמיעה ומסחרחורות וכן ממוגבלות ברגלו ומצליעה. בשל התאונה
שעבר הנאשם לא היה פנוי, בעת האחרונה, להתמקד בעבודות הקבלנות ונקלע עקב כך
לקשיים כלכליים וכיום הוא מעוניין לחזור לפעילותו כקבלן בנין ביתר שאת על מנת לבסס
את מצבו הכלכלי.

5. שרות המבחן התרשם שהנאשם מקבל אחריות באופן מלא על מעשיו, מכיר בחומרת
העבירות והפיק לקחים מתוך המחיר שנאלץ לשלם כתוצאה מההליך המשפטי שננקט
כנגדו. שרות המבחן עמד גם על הרקע המשפחתי שבו גדל הנאשם והמליץ שלא להרשיעו
ועל הטלת שרות לתועלת הציבור בהיקף של 100 שעות.

טיעונים לעונש

6. בא כוח המאשימה טענה שהמקרה שבפנינו איננו עומד במבחנים שנקבעו בפסיקה לנקיטה
בחריג של אי הרשעה. כמו כן, הפנתה לעובדה שכתב האישום כולל שני אישומים (הסעה
והעסקה של תושב שטחים), דבר שמוסיף נופך של חומרה לנסיבות המקרה שבפני. בא כוח
המאשימה עתרה למאסר בפועל שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר על תנאי, פסילה
בפועל ופסילה על תנאי של רישיון הנהיגה של הנאשם וקנס כספי.



בית משפט השלום ברמלה

23 אפריל 2012

ת"פ 11-06-47874 מדינת ישראל נ'
פוגל-רונן

7. בא כח הנאשם הפנה להודייתו של הנאשם בכתב האישום וחשכון בזמן שיפוטי יקר וכן הפנה לתסקיר שירות המבחן. כמו כן, טען כי אותו תושב שטחים שהוסע והועסק על ידי הנאשם הגיש בקשה לאיחוד משפחות להסדרת מעמדו בישראל במסגרת נישואיו לתושבת ישראל, דבר שמייחד אותו לקולא מתושב שטחים אחר שנכנס לישראל ללא היתר ואינו נמצא בהליך של איחוד משפחות. בנוסף הוגש לעיוני מכתב מאמו של המבקש לגבי הרקע המשפחתי שבו גדל הנאשם. הנאשם הביע חרטה על מעשיו וטען כי הרשעתו עלולה לסכל את האפשרות שיוכל להיות קבלן רשום ולהשתתף במכרזים שונים לביצוע עבודות בניה.

מדיניות הענישה בעבירות של הסעה, העסקה והלנה של תושב שטחים

8. כבוד בית המשפט העליון עמד במספר פסקי דין על מדיניות הענישה בעבירות של הסעה, העסקה והלנה של תושבי הרשות הפלסטינית. ב- רע"פ 3674/04 מוחמד אבו סאלם נ' מדינת ישראל (פורסם ב- "נבו", ניתן ביום 12.2.2006) עמד כבוד השופט חשין על כללי הענישה המנחים בעבירות מעין אלה, וזאת בשל התופעה של פערים משמעותיים בענישה בין בתי המשפט השונים. נביא את תמצית הכללים כפי שנקבעו בפסק דין אבו סאלם :

א. להלכה שנקבעה ב- רע"פ 5198/01 טלעת ח'טיב נ' מדינת ישראל פ"ד נו (1) 769, יש שתי אונות. האונה האחת שהעבירה שבסעיף 12א לחוק הכניסה לישראל תשי"ב – 1952 היא עבירה חמורה וכי העונש הראוי לה הוא עונש מאסר בפועל. האונה השנייה נסבה על החריג, היינו אותן נסיבות "יוצאות מגדר הרגיל" העשויות לשלול הטלתו של עונש מאסר. שתי האונות כפופות לעקרון היסוד בדיון העונשין, קרי כי הענישה בפלילים לעולם ענישה אינדיבידואלית היא (פסקה 9 לפסק דין אבו סאלם);

ב. מדיניות הענישה הראויה בעבירות לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל נוטה אל עבר הטלת עונש של מאסר בפועל, אלא שמדיניות זו תולה עצמה בנסיבותיו המיוחדות של כל מקרה ומקרה והעונש שיושג על עבריו חייב להלוס את נסיבותיו של המקרה ושל העבריו הספציפי (פסקה 10 לפסק דין אבו סאלם);



בית משפט השלום ברמלה

23 אפריל 2012

ת"פ 11-06-47874 מדינת ישראל נ'
פוגל-רונן

ג. מדיניות הענישה המחמירה עדיין תקפה. יחד עם זאת, ניתן גם לחשוב על מקרים
מתאימים שבהם ניתן לשרת את האינטרס הציבורי בעונשים שאינם דווקא של
מאסר בפועל, אלא תמהיל של אמצעים אחרים כגון קנס כספי משמעותי,
התחייבות כספית, מאסר על תנאי, שלילת רישיון נהיגה ותפיסה וחילוט של רכב
שבו בוצעה עבירת הסעה שלא כדין (פסקאות 11 – 13 לפסק דין אבו סאלם) ;

ד. יש ליישם את ההלכה על פי נסיבותיו של כל מקרה ומקרה. יש לתת ביטוי
לנסיבותיו האישיות של העבריין, בהן גילו, מצב בריאותו, מצבו המשפחתי. משקל
רב יש ליתן לנסיבות ביצוע העבירה ולמניעיו של העבריין ובייחוד יש להתחשב
בסיכון שיצר הנאשם לשלום הציבור (פסקה 14 לפסק דין אבו סאלם).

9. לדוגמאות באופן יישום הכללים הנ"ל ראו את הפסיקה שלהלן : פסקאות 17 – 31 לפסק
דין אבו סאלם ; רע"פ 6217/05 חג'אג' נ' **מדינת ישראל** (פורסם ב- "נבו", ניתן ביום
14.9.06) ; רע"פ 7391/08 מחאג'נה נ' **מדינת ישראל** (פורסם ב- "נבו", ניתן ביום 14.9.09) ;
רע"פ 1941/09 עלאדין נ' **מדינת ישראל** (פורסם ב- "נבו", ניתן ביום 26.3.09).

השיקולים לאי הרשעה

10. סעיף 71א (ב) **לחוק העונשין התשל"ז – 1977** מסמך את בית המשפט, אשר מצא כי נאשם
ביצע עבירה, להימנע מהרשעתו, וליתן צו שירות לתועלת הציבור בלא הרשעה. סעיף 192א
לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב] תשמ"ב – 1982 מסמך בית משפט שהרשיע נאשם
לבטל את ההרשעה בדין במסגרת גזר הדין, ולהטיל עליו צו מבחן או צו שירות לתועלת
הציבור ללא הרשעה.

11. ב- ע"פ 2083/96 **כתב נ' מדינת ישראל** פ"ד נב (3) 337, 343, כבוד השופטת דורנר קבעה כי
הימנעות מהרשעה אפשרית אפוא בהצטבר שני גורמים : ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה
חמורה בשיקום הנאשם, ושנית, סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על
ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים (ראו גם : ע"פ 2669/00 **מדינת**
ישראל נ' פלוני פ"ד נד (3) 685, 689 ; ע"פ 9262/03 **פלוני נ' מדינת ישראל** פ"ד נח (4) 869,
876). בפרשת **כתב** כבוד השופט ש' לוי הוסיף ומנה מספר קווים מנחים במענה לשאלה אם
להימנע מהרשעתו של נאשם לצורך הבטחת שיקומו ובהם, בין היתר, השאלה אם לחובתו



בית משפט השלום ברמלה

23 אפריל 2012

ת"פ 11-06-47874 מדינת ישראל נ'
פוגל-רונן

עבר מכביד ואם קיים סיכון כי יחזור ויחטא בפלילים; הנסיבות בהן ביצע את העבירה; ;
מידת הפגיעה של העבירה באחרים; יחסו של הנאשם לעבירה ומידת נכונו להכיר בפסול
במעשיו; והשפעותיה של ההרשעה על הנאשם (שם, בעמ' 344).

12. ב- ע"פ 5102/03 **מדינת ישראל נ' קליין** (פורסם ב- "נבו", ניתן ביום 4.9.09) כבוד השופטת
פרוקציה עמדה על השיקולים השונים שמנחים את בתי המשפט בשאלת הרשעתו או אי
הרשעתו של נאשם. החלופה העונשית של הימנעות מהרשעה, תוך הטלת צו מבחן או צו
שירות לתועלת הציבור, מהווה חריג לכלל הרחב הנטוע בתורת הענישה לפיו, מקום
שהוכחה אשמתו של אדם, יש להרשיעו בדין. ההרשעה הפלילית של נאשם נועדה למצות את
תכליותיו של ההליך הפלילי: להעביר מסר של הרתעת היחיד והרבים, ולשוות למעשה
העבירה תווית של מעשה פסול בעיני החברה שגמול עונשי בצידו. חברה המבקשת להפעיל
את ההליך הפלילי בדרך אפקטיבית, שוויונית והוגנת תתקשה להשלים עם גישה שיפוטית
הפוטרת נאשמים, חדשות לבקרים, מהרשעה פלילית אף שאחריותם הפלילית הוכחה.
ההרשעה היא הביטוי השיפוטי לאחריות הפלילית שהוכחה, ובלעדיה נותרת קביעת
האחריות הפלילית חסרה את החוליה האחרונה, המוסיפה לה את המשמעות המשפטית
הנורמטיבית הנדרשת (ראו גם ע"פ 9150/08 **מדינת ישראל נ' ביטון**, פורסם ב- "נבו", ניתן
ביום 23.7.09, פסקה 7 לפסק דינו של כבוד השופט לוי). כמו כן, כבוד השופטת פרוקציה
בפרשת **קליין** הביאה בהמשך פסקה 76 לפסק דינה את הצד השני של מטבע ההרשעה של
נאשמים. המשפט מניח כי רקמת החיים האנושיים מולידה מצבים שאינם מתאימים
להחלת העיקרון העונשי הרחב המחייב הרשעה פלילית בעקבות הוכחת אשמה. במצבים
חריגים ומיוחדים, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת הפגיעה של הרשעה
פלילית בנאשם האינדיבידואלי לבין התועלת שתצמח לחברה ולאינטרס הציבורי מקיומה
של הרשעה, נתון בידי בית המשפט הכוח להחליט, כי חרף אשמתו של הנאשם, הוא לא
יורשע בדין. (ראו גם: דברי כבוד השופטת פרוקציה ב- ע"פ 9893/06 **לאופר נ' מדינת**
ישראל, פורסם ב- "נבו", ניתן ביום 31.12.07, פסקאות 8 עד 11).

13. לדעתי, המקרה שבפני הינו אחד מאותם מקרים חריגים ומיוחדים שמצדיקים הימנעות
מהרשעה. להלן נימוקי לעשות כן:

א. האירועים שבגינם הורשע הנאשם הינם אירועים בודדים וחד פעמיים במהלך כל
תקופת חייו. לנאשם אין עבר פלילי קודם. אמנם מדובר בשתי עבירות נפרדות



בית משפט השלום ברמלה

23 אפריל 2012

ת"פ 11-06-47874 מדינת ישראל נ'
פוגל-רונן

1 (הסעה והעסקה) אך מדובר בהסעתו והעסקתו של אותו אדם ולכן ניתן לראות
2 בשני המקרים כמסכת עובדתית אחת.

3
4 ב. הנאשם הביע חרטה על מעשיו כפי שהדבר בא לידי ביטוי בדבריו בבית המשפט
5 ובפני קצין המבחן, שהתרשם מכנות החרטה שהביע ;

6
7 ג. שרות המבחן התרשם שהעבירות נשוא כתב האישום הינן חריגות לערכיו ואורחות
8 חייו של הנאשם, ללמדך כי קיים סיכון נמוך להישנותן של עבירות מאותו סוג וכי
9 ההליך המשפטי היווה גורם מרתיע משמעותי עבור הנאשם ;

10
11 ד. המלצה של שרות המבחן לבטל את הרשעתו של הנאשם ;

12
13 ה. הנאשם שבפני עובד בתחום הקבלנות בענף הבניה ומעוניין להירשם כקבלן
14 לעבודות הנדסה בנאיות והרשעתו תסכל את רישומו כקבלן ותפגע במטה לחמו
15 וביכולתו לכלכל את בני ביתו. סעיף 8(א)(2) לחוק רישום קבלנים לעבודות הנדסה
16 בנאיות תשכ"ט – 1969 קובע שמי שהורשע בעבירה שיש בה בהתאם למבחנים
17 שנקבעו בתקנות כדי לערער מהימנותו להיות קבלן רשום, אינו זכאי להירשם
18 בפנקס הקבלנים לעבודות הנדסה בנאיות. בסעיף 1(א) ובסעיף 1(ט) לתקנות רישום
19 קבלנים לעבודות הנדסה בנאיות (ערעור מהימנות והתנהגות בניגוד למקובל)
20 תשמ"ט – 1969 נקבע כדלקמן :

21
22 "1. כל אחת מהעבירות המפורטות להלן, נקבעת בזה כעבירה
23 שיש בה כדי לערער מהימנותו של קבלן לעבודות הנדסה
24 בנאיות, אם הוא נדון עליה לשלושה חודשי מאסר או
25 מחצית הקנס הקבוע בסעיף 61 (א)(1) לחוק העונשין,
26 התשל"ז – 1977, לפחות ומעלה :

27
28 א. כל עבירה שהיא עוון או פשע לפי חוק העונשין
29 התשל"ז – 1977 ;

30 ב – ח. ...

31 ט. עבירה לפי סעיף 2 לחוק עובדים זרים (העסקה
32 שלא כדין) התשנ"א – 1991."



בית משפט השלום ברמלה

23 אפריל 2012

ת"פ 11-06-47874 מדינת ישראל נ'
פוגל-רונן

עבירה לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל היא עבירה מסוג "עוון". כמו כן, מדובר בעבירה שבמהותה הינה דומה לעבירה לפי סעיף 2 לחוק עובדים זרים (העסקה שלא כדין) התשנ"א – 1991. לפיכך, קיימת סבירות גבוהה ביותר שבאם יורשע הנאשם במקרה שבפני הוא לא יוכל להירשם כקבלן בפנקס הקבלנים.

ו. בא כח הנאשם הגיש דוגמאות של פסקי דין שבהם נאשמים לא הורשעו בגין ביצוע עבירות של הסעה, הלנה או העסקה של תושב שטחים. מן הראוי לציין את פסק הדין של כבוד בית המשפט המחוזי בירושלים ב- ע"פ 2738/08 מדינת ישראל נ' יוסף (מופיע ב- "פדאור", ניתן ביום 21.1.09). במקרה הנ"ל היה מדובר בנאשם שביצע עבירת הסעה שלא כדין ובית המשפט השלום בירושלים החליט שלא להרשיעו בשל החשש שהרשעה תפגע בהמשך העסקתו כמורה בבית ספר. ערעור המדינה לבית המשפט המחוזי נדחה (כבוד השופטים צבן ובן-עמי כנגד דעתו החולקת של כבוד השופט כרמל)

סוף דבר

14. לאור כל האמור לעיל הנני קובע כדלקמן :

א. לפי סמכותי בסעיף 71א(ב) לחוק העונשין תשל"ז – 1977 הנני מטיל על הנאשם לבצע 100 שעות שירות לתועלת הציבור, ללא הרשעה.

ב. הנאשם יבצע את השעות לתועלת הציבור בעבודות אחזקה ושליחויות בתחנת כיבוי אש במסגרת עיריית מעלה אדומים, בתיאום עם שרות המבחן ;

ג. ניתן בזאת צו מבחן למשך שנה שבמהלכה הנאשם יהיה בפיקוח של שרות המבחן ;

ד. הנאשם ישתלב בקבוצה טיפולית, כאמור בתסקיר, ועל פי תיאום עם שרות המבחן.

ה. לפי סמכותי בסעיף 72(ב) לחוק העונשין תשל"ז – 1977 הנני מורה לנאשם לחתום על התחייבות כספית בסך של 10,000 ₪ להימנע במשך שנה מהיום מביצוע עבירה



בית משפט השלום ברמלה

23 אפריל 2012

ת"פ 47874-06-11 מדינת ישראל נ'
פוגל-רונן

לפי סעיף 12א לחוק הכניסה לישראל תשי"ב – 1952. ההתחייבות הכספית תיחתם
עוד היום במזכירות בית המשפט. היה והנאשם לא יחתום אזי הדבר ייראה כהפרת
צו המבחן לכל דבר וענין.

זכות ערעור תוך 45 ימים.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ב, 23/04/2012 במעמד הנוכחים.

הישאם אבו שחאדה, שופט

ב"כ המאשימה:

אבקש לעכב את ביצוע השל"צ על מנת שנוכל לבחון את עמדתנו להגשת ערעור לבימ"ש מחוזי על
גז"ד.

ב"כ הנאשם:

אני מתנגד.

אבקש להחזיר לנאשם את סכום ההפקדה במ"ת 47891-06-11.

ב"כ המאשימה:

אין התנגדות להחזרת הכסף.

החלטה

הנני מורה על עיכוב ביצוע השל"צ למשך 45 ימים על מנת לאפשר למאשימה לשקול את עמדתה
להגיש ערעור לכב' בימ"ש המחוזי.
המזכירות תשלח העתק הפרוטוקול מהיום לשירות המבחן.



בית משפט השלום ברמלה

23 אפריל 2012

**ת"פ 11-06-47874 מדינת ישראל נ'
פוגל-רונן**

1
2
3
4
5
6
7
8

סכום ההפקדה שהפקיד הנאשם בתיק מ"ת מספר 11-06-47891 יוחזר לו.

ניתנה והודעה היום א' אייר תשע"ב, 23/04/2012 במעמד הנוכחים.

הישאם אבו שחאדה, שופט

9
10
11
12

הוקלד על ידי: רעות חסון